

1894-08-17

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Agnete Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Sender's location:

Norge, Eggedal

Recipient's location:

Rosenvænget Hovedvej 27

Mentioned people:

Agnete Skovgaard

Joakim Skovgaard

Christian Skredsvig

Archive:

Mappe 52 nr. 3a + nr. 26

TRANSCRIPTION

Mappe 52 nr. 3a

Egedal 17de Aug.1894

Kjære Agnete! Min søde Kone. Men det var bonde [?turisten], fra sidst. Men tog nok fat med [at få] tøjet af Hesten, "for den tåler ikke at ligge sådan med ryggen ned" sagde han, og jeg har hørt det samme. De trak den op igjen og med det to gange overskårne reb knyttet alting på igjen. Næ [?turisten] tog [?] hånden.

Fruen stod imidlertid og gav i alt fald pigen og mig sukker med Kamfer på, det gjorde godt, pigen trængte ogsaa svært til det, hun havde kun en tynd bomuldsjole på. Min skindvest var jo vidunderlig, jeg var kun våd i halsen og neden for vesten. Så søgte vi op over[??] til det faste, og fandt snart en bæk, som S. havde ledt efter, han havde selv ladet sig bedrage af nogle mindre, for her i fjellene [??] bækkene hurtigt, men synker lige så fast. S. ledte hesten over. Turisten tilbød at bære Fruen, men hun klarede sig ved at støtte sig til hans hånd, pigen og jeg ligeledes. Han stod på den anden side og rakte hånden frem. I begyndelsen da Fruen red, havde hun frosset så skrækeligt, nu gik hun som den bedste. På den anden side bækken holdt vi råd, klokken var vist fire [eller mere] og i dette [tåge] vejr bliver det tidligt mørkt.

Endnu var vi ikke sikker på vejen, Kanten var ikke til at se.

-2-

Jeg stolede ikke ret på at S. vidste hvor vi var, og foreslog at vi gik til en nærmere sæter, som lå der hvor bækken løb ned, Fruen tænkte vist på det samme, for gik vi galt af den anden, gode kendte sæter, var gode råd dyre, og ikke andet at gjøre end søge ned til den, jeg nu tænkte på at vælge. Turisten betænkte sig hvad han skulde gøre. S. holdt på at vi skulde søge frem et kvarter endnu, han vilde [Søge?] forud. Randen måtte komme. Han sprang, vi gjorde efter, Kvarteret gik. Endelig skrånede det op hvor Renten skulle ligge, det måtte vist være den, vi fulgte [??] stien, de troede mere og mere på det. Nedenunder skulde vi have den farlige "Rouge nys" som S. nok fejlagtig kaldte den "R-nu – nu nok [en] længere borte. Så en gang lettede tågen lidt, [??] lå under os og de kendte igen to småvande på den anden side, vi var på ganske ret vej. Vi havde den sidste Tid fulgt et Spor. Vi kom over en bæk som løb ned i den retning vi skulde, vi fulgte den, da vi nåede en Kant lå sæteren fremme under os. "Maggy gå i forvejen og bestil The" hun sprang af

-3-

som en ged. Jeg beundrer den Frue til Fjelds.

Vi nåede frem ved 7 tiden. Turisten havde taget det parti at følge os, da han havde fået en kop The gik han med vejviser til Gulsvik sæter, der han skulde hen, bare han nåede det ingen mørket. Vi havde ikke fået andet end en liden stump kage, et glas portvin og et sukker med kamfer på siden vi spiste på Sandem sæter. Nu gjorde vi os til gode med kartoffelpandekager med smør på og saltkød til, the, brød med myseost, åh hvor det gjorde godt, men næppe færdig måtte vi af sted igjen for at nå Eggedal inden mørket. Nu gik det først ad kendt vej, siden ad en ikke kendt, men en som ikke kunne være meget gal. Først ad stenet vej, over en Elv hvor S. bar sin Fru, jeg gik efter med vand til op imod knæene, men jeg var så våd i forvejen, så det kun var en liden temperaturforandring. S. sagde meget ærligt "det varme vand i støvlerne holder det kolde ude." Nu gik det gennem skoven, en gang endnu over samme bæk, videre gennem skov, det begyndte at mørkne

-4-

Ned ad, Ned ad, Kl var 9. Fjældene på den anden side Eggedal havde vi længe set, men nu var også grønningerne, og kirken, husene, vi kom til nabogården og var snart i hus.

Gud være lovet at det gik så godt. Mine knæer er så slidte så der er blodprikker i stedet for gåsenupper, de stive våde bukser gnavede så fælt, nu laborerer jeg på dem. Ellers har jeg det udmærket og jeg mener, at de københavnske bakterier er drysset af mig deroppe og ligger og spræller på ryggen i myrerne. Jeg udnævnte S. til professor i vejvisning. Her har de et hus for dem selv og jeg et kammer i et andet hus. Lokummet er prydet med store grene af bark, esp og rønnebær på langs væggen. Her er gamle tallerkener på væggen og morsomme malerier.

Den 19de. Knæene er i orden. I forgårs var en liden eftermiddagstur oppe i Skovene. S. skød en Uhrkylling

I går gik vi efter ryper. Som sædvanlig kastede Frue en kost efter os (som lykkevarsel) så tog S. og kastede den efter mig, i det samme vendte jeg mig og fik skaftet på næsen, så nu gå jeg med blå plet midt i ansigtet. Men jeg fik tre ryper, S. to, den ene skød vi rigtignok begge

Mappe 52 nr. 26

Mappe 52-26

efter, men naturligvis er det min. Vi havde gået længe uden at finde noget, andet end multebær, men bærrerne var noget ødelagte af regn og kulde. Smukt var der, et par regnbyger fik vi. Så satte vi os på en plet i en kløft og S. lavede kaffe og vi spiste et delikat måltid. Da vi var færdige varede det ikke længe inden vi fandt et kuld ryper som vi blev ved at søge til vi havde

fået 5 og skulde hjem. Det var [?fjeldryper] Der var dejlig aftenbelysning med strejfende sol. Nede mod bygden sprang Fruen frem fra en busk, rygget var gået, at der var hørt så mange skud der oppe, nu gik vi hjem og fik forel til kvæld, gjorde bøsserne i stand og gik i seng. I dag er det søndag vi har holdt os i ro, jeg har en liden generende ømhed i den ene lyske, jeg tænker det går over, når jeg holder mig i ro i dag. Om S. går lidt ud efter middag, det kan være. Endnu har jeg ikke haft tid at skrive til Venner. Jeg glæder mig til at komme tilbage til dig, det er vældig rart og sundt at være her, men jeg hører til hos dig og vore børn. Kys dem alle. Det vilde more de store at se ryperne flyve op og sprede de store vinger. Jeg er doven her undtagen til jagt. I dag kommer posten og i morgen går den.

-2-

Nu er posten kommen, tak for alle de dejlige nyheder, å hvor vi har det godt. Hvor det er dejligt at holde af hinanden. Tak Peter for hans brev og fordi han er god til at vugge lille broder og låne Elise hestestald, sig ham at nu har jeg skudt 3 ryper. Tak J.T. for det hul han har fyldt og fordi han har revet haven. Tak alle fordi [O?] har ordnet sødt og piltet kørvel i haven. Og drengene som huskede at skylle halsen. Hils Caroline og pigerne og tag den så med ro alle sammen.

[?dåsen] mente jeg dog ikke at få brug for. Nielses monument var bleven smukt. Ja gid de finder den lille sølvteske, ellers må du virkelig give C. en anden. Bare Eline har tålt blæsten. Blomsterne har det nok godt. Tak for alt det postyr Du tog mens jeg stak af. Å. de lopper. Lykke på rejsen til Thorvaldsen, nu er Du vel så vel, det er jo dog søndag. Det er dejligt at pigerne har savnet morgensangen. Det var for resten en god vane, i det hele taget om børnene vilde gurgle sig hver morgen, når de store ikke kan overkomme selv at gøre det, når man gav dem et glas vand med salt i, eller bare vand,

-3-

ikke for koldt. Vi er begge forsigtige med bøsserne. Jeg har vist glemt [??] men heller ikke modtaget noget fra dig, håber det er noget ganske overflødigt.

Den rare Fru Laust Hansen og den rare Fru Frølich, hils om du ser dem eller skriv og tak fra mig med, bare Fru F. vil blive rask nok til at rejse. Det kan være jeg ikke kan få brevet op til J.Ts. fødselsdag, posten her går kun hver mandag og fredag, den kommer søndag og onsdag. Derfor en rype til ham (at give ham på dagen) Lev vel du kjære og hav det godt, Du og de alle sammen. Skredsvig er gået ud men fruén hilser.

Din Mand

Med ad, Med ad, Kl. van 9. Fjældene på den  
 anden side Egedal havde vi længe set, nu da  
 vi også grøningerne, de kister, luse, og  
 vi kom til nabogården og var snart i hus.  
 Gud vare Lovet det var så godt. Mine knæ  
 skilte, da de i blodpølser istod for gæde  
 myrer, de store røde bukke grævede så fælt,  
 nu laborerer jeg på dem. Eller har jeg det  
 udmærket og er nu, at de kølbærende bøl-  
 terier er drøgt af mig de oppe og bjerget  
 fjæller på ryggen i myrene. Jeg vedte de tilfødder  
 og rygning. Her har de et hus for den side og  
 jeg et klæmme, et andet hus, Kokkummet er prydet  
 med store grene af birt, esp og rosmund bær på  
 Løngs ryggen. Her er gamle talerker på ryggen  
 og morsomme malerier. Den 19de. Kæerne er i orden.  
 I Jørgens søn er en liden eftermiddagsstue oppe i skoven. I skov  
 en skovhugning. Lige efter ryggen. Den sædvanlig træde  
 træ er (køst efter ad den lykkevarsel) da tog S. og Lise den  
 efter mig, i det samme vendte jeg mig og fik et blik på  
 Kæerne, da nu går jeg med en blid skat mod i ansigtet.  
 Men jeg fik 3 ryger, Lise, den ene sked er rigtig godt bryg-

Egedal 17. Aug 1898. Ejder Bente, 'Min side  
 hene. Men det var godt at se på det. Men tog rask  
 sat med det bjerget af hesten, for den tæller ikke at bryde  
 siden med ryggen. Men jeg har hørt det  
 samme. De fik den op igen og af end det to gange  
 om skærene og bjerget steg på igen. Nu tænkte jeg  
 om pladerne i hviden, træ, det indholdet og den  
 i alt fald pigen og mig bølger med kampe på, det gjorde  
 godt, pigen trængte og var snart til det, men bærde den  
 i tyngt bændelstøj på. Min skindstøt var de vrede  
 under sig, jeg var Kæerne i halsen og uden for vreden.  
 Da togte de op over myrene til det fælt, og fandt snart  
 den bæk, som L. havde tittet efter, han havde hæl-  
 læst sig biderne af nogle mindre, for her i fjældene  
 mellem bakkene kastede op, men opstod Ejder fort.  
 I det heste over. Tivisten tillid at bær træ, men bær  
 klæde sig ved at støtte sig til halsen, pigen og jeg bærde.  
 Her stod på den anden side og rakte hændelsen. I brygningen,  
 da træ ved, havde den først de skæbne, nu gik den som  
 den bærde. Da den anden side bærde hælset var rødt, klæde  
 var ved for sig. Dette var bærde det bærde skellig mistet.  
 Enden var det ikke så bærde på ryggen. Bente var ikke til det

SKOVGAARD-MUSEET  
 Mappe 52 Nr. 34

By staden stode vi på at S. vidste hvor vi var, og forstod  
at vi gik til en nærmere søster, som lå den hvor bedst  
lode os, men tænkte vist på det samme, for gik  
vi gik af den anden, gode, kendte søster, var god nok  
dygtig, og stode end at gik end søgt med til den  
og vi tænkte på at vilge. Turisten betænkte sig  
på hvad han skulde gøre. I holdt på at vi  
skulde søge frem et kvarter om den, han vilde  
ganske færdig, Renter måtte komme. Men gik,  
vi gik efter, tænkte sig. Endelig  
skænkede det sig hvor Renter skulde søge, der  
måtte vist være der, vi fulgte til den  
de trode mere og mere på det. Nærmest skulde  
vi have den første, Renter mig. Den S. nok sigt  
efter kaldte den, Renter er nok (Lange) borte. De  
en gang liden tigen lidt, men de ender os  
og de kendte igen to mandene på den anden  
side, vi var på ganske ret vej. Vi havde den  
ordet til fulgt et øjeblik. Vi kom over en bæk,  
som lode os i den retning skulde, vi fulgte den,  
de vi nåede en kort tid senere, kunne vi se os.  
Mærk, "gode i foren" og hvad de "kun mig af

den en god, jeg kendte den fra til fjelds.  
Vi var frem vil ved 17 tiden. Turisten havde lagt  
det på at følge os, da han havde fået en  
kop the gik han med os ind til guldræk  
søster, de havde skullet den, han havde endt det inden midt.  
Vi havde alle fået noget en en liden stemp  
kage, et glas portvin og et øl med kander  
på. Der var godt på den søster. Men  
gjorde vi os tilgode med kartoffelpannetkager  
med smør på og salt kød til, the, brød med  
myndigt, a' hvor det godt godt, men næppe  
færdig, måtte vi afsted igen for at nå. En anden  
indt morket. Men gik det først ad Renter vej,  
siden ad en stakrost, men en søm ikke kunne  
være meget gel. Først ad Renter vej, over en elv  
hvor S. var den fra, jeg gik efter med vand til  
mod kenderne, men jeg var så våd i foren, så  
det kun var en liden temperaturforandring. I  
sag mig så meget, "det varme vand i stovene,  
holder det kolde ned". Men gik det gennem  
skoven, en gang endnu over samme bæk,  
inden gennem skov, det ligger alle stierne

efter, men ganske ligesom det min. Vi havde gået længe  
uden at finde noget andet end en dejlig mælkemyr men  
bærrene var noget ødelagte af regn og kulde. Smukt  
var der, et par regnbuer fik vi. Så satte vi os på  
en stor plad i en kløft af S. Lavek kaffe og vi spiste  
et delikat måltid. Da vi var færdige vandt det  
ikke længe inden vi fandt et kuld søper som vi  
blev ved at søge til vi havde fået en 5 og skulde  
hjem. Det var liresper. Der var rigtig afslutning  
med strejsende sol. Men endelig begyndte skyerne  
fra en bukt, rygtet var gået, at der var hørt så  
mange skud der oppe. nu gik vi hjem og fik foret  
til kuld, gjorde bærrene istand og gik i søg. I dag er  
det søndag vi har holdt os i 20, jeg har en lidende  
omhed i den ene lyste, jeg tænker det går over, når jeg holder  
mig i 20 i dag. Om I går lidt ud efter mandag, det  
kan være. Endnu har jeg ikke haft tid at skrive til mor.  
Jeg glæder mig til at komme tilbage til Dig, det er virkelig  
rart og sundt at være her, men jeg hører til hos Dig  
være børn, kys dem alle. Det vilde være store at de rydder  
flere og og græder de bliver vinger. By er døden her,  
undtagen til jysk. I dag kommer posten og imorgen  
går den.

Nu er posten kommen, tak for alle de dejlige  
nyheder, a' hvor vi har det godt. Hvor det er  
dejligt at holde af hinanden. Tak Peter for hans  
brev og fordi han er så god til at sige alle Broder og  
sine Elsk. hilsen til ham, at nu har jeg skrevet  
3 rupper. Tak J. T. for det hul han fyldt og fordi  
han har rent haven. Tak alle: fordi I har ordret  
sort og plettet korn i haven. Og drøgere som  
husholder at skylke halsen. Vels Caroline og  
pigerne og tag den så med ro alle sammen.  
Korupstendalen mente jeg at få brug for. Nielses  
monument var bleven ømnet. - Ja god de finder  
den alle soltstikke, ellers må Du ventelig give C. en  
anden. Børn Elise har talt Bæsten. Bæstene  
har det nok godt. Tak for alt det postyr Du tog  
med mig stak af. A. de Lopper. Lykke på rejsen  
til Thorvaldsen, nu er der der såvel, dage + det jo  
søndag. Det er dejligt at pigerne har været morgen-  
bønnen. Det var forresten en god vare i det hele  
taget om børnene vilde give sig hver morgen, men de  
store ofte kunne overkomme selv at gøre det, når  
man gav dem et glas vand med salt i, eller bare vand,

Atte for koldt. Vi er begge forsigtige med bøssem.  
Jy har vist glemt antifebrinen, men heller Atte modtaget  
noget fra dig, hider det er noget ganske overflødig.  
Den rare Fru Const Hansen og den rare Fru  
Frølich, hils om Du er dem alle skriver og  
tals fra mig med, bare fru F. må blive rask nok  
til at rejse. Det kan være i Atte kan få brev  
auton til P.T. f. indse lode, posten her går kun  
hver mandag og fredag, den kommer søndag  
og onsdag. Skaf en ryge til ham (at give  
ham på dagen.) Du vil du tyrene og har det godt,  
Du og I alle sammen. Skudsig er gået ud, men frem til  
Din Mand.